

paalignes, hviler den i Købstæderne ganske særlig paa Lejerne og ikke paa Ejerne; det er den, som gør, at Huslejen bliver højere, end den ellers vilde blive, saa det er Lejerne, der i det væsentlige maa bære den. Dernæst staa der jo slet ikke i Forhold til vedkommende Næringsdrifts Ydeevne eller Skatteevne; idet et Næringsbrug, som giver mindre Indtægt, meget ofte behøver større Areal, og omvendt — Bygningsafgiften er jo en Arealskat — saa det kan, som sagt, ikke siges, at den hviler paa noget særlig retfærdigt Grundlag. Da nu det samme gælder om den, hvad Stigningen angaar, som jeg anførte med Hensyn til Toldafgifterne og Kommuneskatterne, er det ikke værd at rose den. I Forbigaaende skal jeg bemærke, at Bygningsafgiften i de sidste 30 Aar er stegen med det 5-dobbelte Beløb. Overalt, hvor vi have disse stærke Stigninger af Skatter, som hvile paa et uretfærdigt Grundlag, er der Grund til for Lovgivningsmagten at have sin Opmærksomhed alvorligt henvendt paa den Slags Ting. Naa! Men det ærede Medlem var, som sagt, mod Opgivelsen af den Slags Skatter. Der er jo ikke Tale om at opgive dem, idet deres Beløb overføres til Kommunerne; der sker intet som helst andet. Det Tab, Statskassen derved lider, bliver dækket ved Vedtagelsen af det følgende Lovforslag om en Formue- og Indkomstskat. Ja, der er jo ganske vist en Forskel af mellem 8 og 900,000 Kr.; men ligesom den sidste ærede Taler har jeg en Følelse af — og jeg tror temmelig sikkert, det skal slaa til — at Formue- og Indkomstskatten snarere er regnet for lavt end for højt. Det kan i og for sig være forstandigt nok ikke at regne for højt; man maa hellere regne for lavt, jeg er temmelig vis paa, at Virkeligheden nok skal udvise et højere Beløb. Dernæst er det jo givet eller i alt Fald en overvejende Sandsynlighed, at Formue- og Indkomstskattens Beløb vil stige i de følgende Aar, hvorimod de Beløb, der her overføres til Kommunerne, ikke ere stigende. De kunne jo ikke være stigende undtagen for de $\frac{3}{4}$ af Bygningsafgiftens Vedkommende. For saa vidt der fortsættes med en lignende Stigning i Bygningsafgiften som nu, vil der ogsaa komme en Stigning for de tre Fjerdedele Vedkommende, som afgives til Kommunerne.

Den ærede sidste Taler (Koch) talte ulige velvilligere om Lovforslaget. Naar jeg skal tale om de Indvendinger, der kom fra hans Side, saa skal jeg særlig dvæle

ved det, at det ærede Medlem sagde, at det saa ud til, at der vilde blive flyttet nogen Skattebyrde fra Landet til Købstæderne, og at Købstæderne sandsynligvis vilde lide under en saadan Omordning. Det mener jeg ikke, der kan være Tale om. Kjøbenhavns Kommune og Købstadkommunerne som saadanne faa jo hverken mere eller mindre Udgift i den Anledning, og naar der er Tale om en Forandring af Beskatningen, vil der jo altid ske en Flytning. Det er umuligt andet i det Øjeblik, man forandrer ved Beskatningen og sigter paa noget retfærdigere end det bestaaende, at der sker en Flytning for de enkelte Personers Vedkommende; men denne Flytning kan for saa vidt være ligegyldig. Om den vedkommende bor i Kjøbenhavn eller Odense eller paa Landet eller oppe ved Skagen eller hvor, Byrden flyttes alligevel fra de enkelte Personer, og man kan ikke have noget at indvende mod det; i det Øjeblik, man stiler paa en retfærdig Fordeling, maa man selvfølgelig finde sig i en saadan Flytning.

Det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds havde endnu en Indvending mod dette Lovforslag, som han fandt det var værd at overveje. Det var nemlig Forrykkelsen af Valgretten til Landstinget. Han mente, at der vilde ske en Forskydning der, og at det, efter at disse Love vare vedtagne, ikke vilde blive de nuværende Hartkornsbesiddere, der i samme Udstrækning vilde have den privilegerede Valgret til Landstinget, som Tilfældet nu er. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at det Spørgsmaal interesserer mig saa lidt, det beskæftiger jeg mig slet ikke med. Jeg anser den privilegerede Valgret til Landstinget for lige uretfærdig, enten den udøves af forgældede Hartkornsbesiddere, som det ærede Medlem omtalte, eller den udøves af Kapitalister; men for øvrigt, skulde jeg gøre et Valg i saa Henseende, vilde jeg dog alligevel foretrække, at de store Formuer kom til at gøre sig gældende fremfor det forgældede Hartkorn.

Ja, jeg skal dermed slutte, idet jeg vil anbefale Lovforslaget, fordi det bidrager til at lette Kommunernes Byrder i meget væsentlig Grad, og fordi det er et Forslag, som Befolkningen, som sagt, imødeser med stor Forventning, og dernæst ogsaa fordi jeg tror, at det vil være et indledende Skridt til, at vi kunne komme ind paa en frugtbar Vej med Hensyn til Løsningen af det store Spørgsmaal om den personlige Kommuneskat.